

Ilmaislehtikö?

Sain vinkin Perniönseudun Lehden uudistumisesta. Olin kuitenkin sen viikon reissussa, enkä nähnyt lehteä tuoreeltaan torstaina vaan vasta viikonloppuna.

Kerroin matkalla tuttavilleni, että jotain uutta lehden suhteen on tulossa. Ounastelin jo etukäteen, että varmaan pienentävät kokoa. Toivottavasti siitä ei kuitenkaan tule ilmaisjakelulehden näköistä.

Pääsin sitten yllättäen kaverin kyydissä kotiin. Hän piipahti sisään juodakseen vähän ja toimittaakseen muita mieluisia toimia pitkän ajomatkan jälkeen. Pöydällä lojui iso kasa postia, kirjeitä ja lehtiä. Rupesin siinä nopeasti pinoamaan löytääkseni Perniönseudun Lehden. Ei löytynyt ensi selailulla. Kaverini katseli touhua ja tokaisi, että ovat näköjään pienentäneet niin, ettei edes löydy.

No, löytyihän lehti lopulta. Se oli todella suuressa vaarassa joutua ilmaislehtien ja mainosten sekaan. Olisi ehkä mennytkin, ellen sitä olisi erikoisesti etsinyt.

Mutta vakavasti. Millaisia mielikuvia lehden koko herättääkään!

Lähes kaikki ilmaislehdykät todella taitetaan puolikkaan kokoisiksi. Lehdet pullottavat mainoksia, ja sisältä löytyy säädetty pinta-ala tekstiä. Niitä ei juuri kukaan jaksakaan lukea. Jutut eivät tunnu uskottavilta. Lehdet ovat täysin mainostajien maksamia. Totta puhuen osa oikeistakin lehdistä on, mutta toimituksellinen kunnianhimo silloin tällöin pilkahtaa.

Synnyinpitäjäni lehti kutistui myös aikoinaan, ja sitä käy nyt vähän sääliksi.

Sitten vielä vakavammin. Iltapäivälehdet ja keltaiset lehdet ovat puolikokoa. Moni meistä ostaa mielijohteesta iltiksen tai iltalehden ja kokeilee sitten, kuinka nopeasti sen voi selata. Ei todella kulu kauaa. Maailmalla sama pätee. Ruotsalaiset sensaatiolehdet ovat pikkukokoa. Kuka jaksaa lukea englantialaista Sun-lehteä. Ja Daily Mail kuluu vähän samaan säkkiin. Ainoa pikkukokoinen luotettava lehti mielestäni on Neue Zürcher Zeitung.

Suomessa ja maailmalla ilmestyy joukko erikoissanomalehtiä, taloudellisia, teknisiä, taiteellisia ja muita, joiden lukemis- ja käsittelytapa on tyystin toinen. Niitä ei lueta kerralla, ja niitä myös säilytetään eri tavalla. Puolikoko pelaa.

Lehtien jouduttua vaikeuksiin ne ovat pienentäneet kokoaan. Niin teki Uusi Suomi ja kuoli. Uutispäivä Demari ja Kansan Uutiset ovat kutistuneet ja poistunevat joukostamme piakkoin ainakin, jos tuet tyrehtyvät. Pahin muistikuva pikkukokoisesta sanomalehdestä on tietysti Tiedonantaja, mutta se onkin jo oma tarinansa.

Oikean lehden pitää olla iso ja vähän vaikeasti taivuteltava. Sen lehdet tai sivut eivät saa olla yhteen naitettuja. Lehteähän jaellaan ja luetaan yhdessä, kummastellaan ja ihmetellään. Ison lehden taittaminen käy järkevämminkin. Artikkelin kappale, eikä ainakaan lause saa jatkua muille aukeamille.

Jos Perniönseudun Lehti kaikesta huolimatta päättää kutistua, yritän tietysti pysyä remmissä. Lehdentekijöille tulee kuitenkin kovempi paikka eteen, ettei julkaisu luikahda ilmaislehtien ja mainosmassan mukana keräykseen. Mutta ehkä joiltain osin haasteita täytyykin koventaa.

Pikkuversioon ainakin lehden nimen kirjasinkokoa täytyy kasvattaa.

pajen